

REGLEMENTE

för Riksbankens styrelse och förvaltning, utfärdadt den 23 Maj 1873.

Afdelning 1.

Allmänna föreskrifter.

§ 1.

Riksbanken förblifver under Riksdagens egen garanti och vård, så att den ostörd må förvaltas af de fullmäktige, Kamrarne dertill förordna, efter de ordningar, stadgar och reglementen, hvilka redan gjorda äro eller vidare af Riksdagen göras kunna.

(Jfr Regeringsformen § 72).

§ 2.

Enligt Sveriges Rikes Ständers beslut och förordning om Banken af den 22 September 1668, har Sveriges Riksbank till föremål för sin verksamhet:

A. *I egenskap af Vexelbank:*

att bibehålla det inländska myntet vid dess rätta och skäligen valör samt hindra och förekomma främmande myntsorters obilliga och egenmäktiga stegrande.

(Jfr ingressen till nämnde Rikets Ständers beslut och förordning.)

B. *I egenskap af Depositionsbank:*

att för allmänhetens säkerhet, nytta och bekvämlighet emottaga penningar af en hvar, som sådant åstundar, deröfver föra räkning och dem vid anfordran insätta-

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band. 1

(Banko-reglementet.)

ren tillhandahålla, så att handel och rörelse må underlättas genom de derå utfärdande assignationers och invisningars kredit, kraft och giltighet, samt att dessförutan jemväl, till säkert förvar mot vådliga händelser och tillgrepp, under försegling emottaga och vårda såväl kontanta penningar som annan flyttbar egendom.

(Jfr ingressen till ofvan nämnde Rikets Ständers beslut och förordning).

C. *I egenskap af Lånebank:*

att dels upplåna fruktlöst liggande kapitaler, dels på drägliga vilkor, emot fullgod säkerhet, biträda lånebehöfvande med understöd och sålunda till befordrande af handelns och alla nyttiga näringars uppkomst och förkofran, förebygga ocker och obilliga intressens beräknuande enskilda emellan.

(Jfr § 44 och följande i ofvan nämnde Rikets Ständers beslut och förordning).

D. *I egenskap af allmän statsanstalt:*

att uti den genom låneoperationerna inflytande och besparade vinst en tillgång må beredas, hvaröfver Rikets Ständer ega att till Kongl. Maj:ts och fäderneslandets heder och nytta samt allmänt gagneliga ändamål disponera.

(Jfr § 74 i ofvan nämnde Rikets Ständers beslut och förordning).

§ 3.

Riksbankens grundfond skall, utan beräkning af riksbankens fasta egendom, inventarier samt mynt- och medaljkabinett, utgöra tjugufem millioner riksdaler riksmünt.

(Jfr § 4 i Lagen för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, sådan denna § lyder i Kongl. Kungörelsen den 19 April 1864).

§ 4.

Riksbankens reservfond utgöres för närvarande af 3,523,861 riksdaler 66 öre. Åtminstone så stort belopp af bankens tillgångar, som motsvarar reservfonden, skall användas till inköp af goda utländska statspapper.

Skulle riksbanken göra större förlust, än att den kan ersättas med inkomsterna för året samt möjligen befintliga särskildt reserverade medel, skall det, som ytterligare erfordras till betäckande af sådan förlust, tagas från reservfonden, som icke i annat fall får förminska.

Det kapitalöfverskott, riksbanken utöfver grundfonden och reservfonden, enligt sednast uppgjorda bokslut, eger, utgör: "reserverade medel till framtida förfogande."

§ 5.

Såsom metallisk kassa anses och beräknas allt riksbanken tillhörigt, inom landet befintligt svenskt och utländskt silfver- och guldmynt samt omyntadt silfver och guld.

§ 6.

Mom. 1. Riksbanken eger att under de vilkor och inom de gränser, som nedan bestämmas, utgifva sedlar, hvilka, jemlikt 72 § Regeringsformen, för mynt i riket må erkännas.

Mom. 2. Såsom riksbankens sedelstock anses och beräknas:

- a) utelöpande sedlar;
- b) på depositions- samt upp- och afskrifningsräkningar innestående medel, hvilka skola vid anfordran tillhandahållas;
- c) beloppet af utelöpande postvexlar.

Mom. 3. Sedelstocken, sålunda beräknad, får aldrig uppgå till mera än högst trettio millioner riksdaler utöfver sammanlagda beloppet af följande riksbankens tillgångar, nemligen:

- a) metalliska kassan enligt nästföregående §.
- b) på utrikes ort nedsatt eller under transport derifrån varande silfver och guld i myntad eller omyntad form; och
- c) andra hos bankinrättningar eller handelshus å utrikes ort innestående medel.

§ 7.

Riksbanken är ovilkorligen skyldig att, när så påfordras, sina sedlar med svenskt silfvermynt inlösa efter den grund, Konung och Riksdag fastställt, hvadan sedlar å riksdaler riksmünt inlösas efter deras lydelse, sedlar å specie eller banko

efter den grund, att en riksdaler specie eller banko gäller lika med en riksdaler femtio öre riksmünt, samt sedlar å 14 och 10 skillingar uti koppar efter enahanda grund, som för inlösen af sedlar, lydande å banko.

(Se Lagen för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830 och Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning om Rikets mynt af den 3 Februari 1855).

§ 8.

Vägrar banken, under hvad sken det vara må, att sedel vid uppvisandet efter fastställd grund inlösa, eger sedelinnehafvaren att derom göra skriftlig anmälan hos Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt.

(Se Lagen för Rikets Ständers Bank af d. 1 Mars 1830).

§ 9.

Öfver riksbankens metalliska kassa äfvensom tillgången i utländska valutor samt den beräknade sedelstocken skall dels, enligt 5:te §:n i lagen för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, för hvarje halft år och dels deremellan för hvarje månad uppgift upprättas, tryckas och med allmänna tidningarne utdelas.

Öfver riksbankens ställning skall likaledes upprättas, tryckas och med allmänna tidningarne utdelas dels för hvarje kvartal sammandrag, och dels för år fullständig öfversigt.

Afdelning 2.

Om Bankens rörelse.

- A. *Om metalliska kassans upprätthållande, köp och försäljning af silfver och guld, utländska vaxlar, obligationer och statspapper.*

§ 10.

Mom. 1. Riksbanken emottager såväl i dess hufvudkontor i Stockholm som i dess afdelningskontor i Göteborg, Malmö, Luleå och Wisby svenskt guldmünt

prägladt i enlighet med Kongl. Förordningen af den 31 Juli 1868, till det pris, som fullmäktige finna skäligt derå fastställa.

Mom. 2. Likaledes emottages såväl i hufvudkontoret som i afdelningskontoren svenskt guldmynt af äldre prägel samt utländst guld- och silfvermynt af de slag och till de pris, som fullmäktige bestämma.

Mom. 3. Silfver och guld i plants, kontrolleradt verksilfver samt kontrolleradt eller annat omyntadt guld inköpes i såväl bankens hufvudkontor som afdelningskontoren.

Allt omyntadt silfver och guld skall å Kongl. Myntverket profvas och värderas, och erlägges betalning för silfver efter värdet i svenskt mynt och för guld efter af fullmäktige bestämdt pris.

Mom 4. Riksbanken inköper jemväl, efter enahanda grund, silfver och guld, som, i ändamål att till riksbanken försäljas, omedelbart blifvit i Kongl. Myntverket aflemnadt.

Mom. 5. Fullmäktige medgifves att, efter särskild pröfning för hvarje fall och om de finna sådant lämpligt samt för riksbanken fördelaktigt, befria säljare af omyntadt silfver och guld från såväl myntskatt, som det eller de särskilda afdrag i öfrigt, hvartill Kongl. myntverket är berättigadt, utan afseende derå, om silfver eller guld blifvit inlemnadt i riksbankens hufvud- eller afdelningskontor eller å Kongl. Myntverket.

§ 11.

Mom. 1. I riksbankens såväl hufvud- som afdelningskontor tillhandahålles i mån af tillgång å hvartdera stället och till de pris, fullmäktige hafva att bestämma, icke allenast svenskt silfvermynt, prägladt före år 1830, och guldmynt af både äldre och nyare prägel, utan äfven utländskt silfver- och guldmynt.

Mom. 2. Likaledes tillhandahålles i riksbankens hufvudkontor, i mån af tillgång, silfver och guld i plants till det pris, fullmäktige, med ledning af priset å silfver och guld på utrikes orter, bestämma.

§ 12.

Mom. 1. Fullmäktige bemyndigas att köpa och åter försälja vaxlar, betalbara å utrikes ort, dragna på sex månader eller kortare tid, äfvensom att genom annat aftal öfvertaga utländsk valuta och densamma åter aflåta.

Mom. 2. Riksbankens behållning i utländska valutor ega fullmäktige att hafva innestående hos kända och säkra utländska bankinrättningar eller handels- hus samt att å dessa behållningar utställa vaxlar eller anvisningar, eller ock an-

vända dem till förstärkning af silfver- och guldförrådet i riksbanken. Silfver och guld, som sjöledes införes, skall mot sjöfara försäkras.

§ 13.

Fullmäktige bemyndigas likaledes att in- eller utrikes köpa och sälja in- och utländska obligationer och statspapper.

§ 14.

Mom. 1. Riksbankens metalliska kassa får icke bibehållas vid lägre belopp, än tio millioner riksdaler riksmünt.

Mom. 2. Visar metalliska kassan benägenhet att nedgå till det här ofvan bestämda minsta belopp af tio millioner riksdaler riksmünt, böra fullmäktige i tid vidtaga de åtgärder, hvilka med afseende på förhållandena för tillfället finnas lämpliga, medelst afyttrande af obligationer eller statspapper, medelst sedelstockens förminskning genom indragning å lånerörelsen, eller medelst anlåtande af kredit å utrikes ort; egande fullmäktige att af dessa utvägar välja den eller dem, som för tillfället må finnas bäst leda till ändamålet.

Mom. 3. Vid indragning å lånerörelsen bör följande ordning iakttagas:

a) minskning i vexeldiskonteringen, i utlåningen utan omsättningsrätt samt i kassakreditiv-rörelsen;

b) inställande af vexeldiskonteringen, utlåningen och kassakreditivrörelsen, dock med undantag för de kreditiv, som här nedan omförmälas, samt minskning i utlåningen med omsättningsrätt;

c) uppsägning till inbetalning inom den i hvarje fall bestämda tid af de kongl. kommers-kollegium och filialbankerna beviljade kreditiv, samt slutligen

d) uppsägning af riksgäldskontorets kreditiv.

Mom. 4. Utländsk kredit i form af lån eller kreditiv, må begagnas till belopp af högst tolf millioner riksdaler riksmünt; och har Riksdagen i sådant afseende hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, det Kongl. Maj:t, uppå fullmäktiges anmälan i ämnet, täcktes låta bemedla det af fullmäktige för riksbankens säkerhet nödigt ansedda lånet under den form, som för ändamålet kan finnas erforderlig, samt å ett sådant lån meddela dess nådiga garanti.

B. *Om riksbankens sedlar, om vaxling af mynt och sedlar samt om andra betalningsmedel, som i riksbankens kassor emottagas.*

§ 15.

Mom. 1. Riksbanken utgifver sedlar å följande valörer, nemligen:

Å	I rdr rmt, att inlösas med	¼ rdr i silfver, eller 2 ort tolfödigt myntadt silfver.
5	1¼	10
10	2½	20
50	12½	100
100	25	200
500	125	1000
1000	250	2000

skolande texten å dessa sedlar lyda sålunda: Sveriges Riksbank inlöser, vid anfordran, denna sedel å Riksdaler 00 Riksmünt med 00 Riksdaler i silfver eller 00 ort tolfödigt myntadt silfver; och böra sedlarne derjemte innehålla erinran om lagen mot banksedlars efterapning och förfalskning samt om gällande bestämmelser angående belöning för upptäckandet af sådant brott.

Mom. 2. Dessa sedlar förses med namnteckning af två riksbankens tjänstemän. Å sedlarne af en riksdalers valör anbringas båda namnteckningarne genom tryck; å sedlarne af fem och tio riksdalers valör anbringas en tryckt och en handskrifven namnteckning, men å de öfriga valörerna handskrifvas båda namnteckningarne.

Mom. 3. Riksbankens hufvud- och afdelningskontor skola alltid vara försedda med riksbankens sedlar till utväxling mot svenskt silfvermynt.

Mom. 4. För inväxling i landsorten af förslitna sedlar å fem riksdaler och derunder i utbyte mot sedlar eller silfvermynt, ega fullmäktige att vidtaga nödiga åtgärder.

Mom. 5. I fråga om inlösen af bristfälliga och förslitna sedlar iakttages hvad som är stadgadt dels i Kongl. kungörelserna af den 5 Mars 1836 och den 4 Februari 1859 och dels i instruktionen för riksbankens tjänstemän.

Mom. 6. Framställning om inlösen af sedel, som blifvit så stympad och skadad, att denna inlösen beror icke af sedelns granskning, utan på undersökning och pröfning af särskilda skäl och omständigheter, pröfvas och afgöres af fullmäktige.

§ 16.

Mom. 1. I hufvudkontorets kassor skall tillhandahållas svenskt silfvermynt af alla de valörer, som enligt gällande myntordning utmyntas; börande fullmäktige tillse att, så vidt ske kan, nödigt förråd af hvarje slag förefinnes.

Mom. 2. Vid afdelningskontoren utväxlas svenskt silfvermynt endast i mån af tillgång.

§ 17.

Mom. 1. I riksbankens såväl hufvud- som afdelningskontor in- och utvexlas kopparmynt.

Mom. 2. Vid afdelningskontoren är utvexlingen inskränkt inom det belopp, som genom invexling dit ingått, men hufvudkontoret bör städse vara försedt med ett, efterfrågan motsvarande förråd kopparmynt, så vidt ske kan, af alla fastställda valörer; hvadan det åligger fullmäktige tillse, att myntning af koppar i mån af behof varder verkställd.

Mom. 3. Invexladt kopparmynt af äldre prägel än år 1855, riksgäldskontorets kopparskiljemyntspoletter deri inbegripna, får icke utvexlas, utan skall, i riksbankens räkenskaper bokfördt till allenast det värde, hvartill detsamma af Kongl. myntverket inlöses, till ommyntning användas.

§ 18.

Mom. 1. Vid insättningar och liqvider i riksbankens hufvud- och afdelningskontor kunna, utom rikets mynt och riksbankens sedlar, användas: hufvud- och afdelningskontorens samt filialbankers anvisningar, assignationer och vexas; sedlar, utgifna af sådana enskilda banker, som å den ort, der insättningen eller liqviden sker, lemna dagligt tillfälle till utbyte af dessa sedlar mot riksbankens sedlar och hvilka i öfrigt af fullmäktige prövas böra till emottagande godkännas, samt vid uppvisandet betalbara, af enskilda penningeanstalter utställda vexas, som efter vederbörande styrelses bepröfvande anses kunna mottagas.

Om förfaringssättet med mottagna enskilda bankers sedlar ega fullmäktige meddela föreskrifter.

Mom. 2. I afdelningskontoren mottagna afdelningskontors- samt filialbanksassignationer och vexas, äfvensom enskilda penningeanstalters i Stockholm betalbara vexas skola genast såsom kontant leverering till hufvudkontoret insändas; börande förstnämnda assignationer och vexas före afsändningen i afdelningskontoren makuleras. Enskilda penningeanstalters på annan ort, än Stockholm, betalbara vexas inkasseras så fort sig göra låter.

§ 19.

Hufvud- och afdelningskontorens kassor skola å hvarje helgfri dag hållas för allmänheten tillgängliga å tider, som af fullmäktige bestämmas.

C. Om

C. *Om depositions- och postvexelrörelsen.*

§ 20.

Mom. 1. Af staten samt dess allmänna verk och kassor, de under städernas styrelser hörande embetsverk och kassor, allmänna inrättningar, välgörenhetsanstalter, enskilda stiftelser och bolagsföreningar samt enskilda personer skall i riksbankens såväl hufvud- som afdelningskontor emottagas och å räkning föras icke allenast svenskt silfvermynt eller riksbankens sedlar, utan äfven caroliner, under förbindelse att, vid anfordran, tillhandahålla räkningshafvaren det insättningen motsvarande belopp mynt eller sedlar, eller det antal caroliner, som insatt blifvit.

För sådana insättningar erlägger riksbanken ej ränta.

Mom. 2. Om öppnande af räkning göres skriftlig anmälan.

Mom. 3. Insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal.

Mom. 4. För uttagning kan begagnas antingen handskrifven eller tryckt anvisning eller assignation, eller till viss man eller ordres ställd vaxel, hvilken icke får in blanco transporterast; skolande behörigen folirerade och numererade vaxelblanketter räkningshafvarne tillhandahållas utan utgift.

§ 21.

Till undvikande af penningeförsändningar med posterna särskilda orter emellan, ege en hvar att i riksbankens hufvud- och afdelningskontor insätta penningar, mot erhållande af till viss man eller ordres ställd vaxel, att, vid uppvisandet, inlösas antingen i hufvudkontoret eller någotdera afdelningskontoret eller ock i hufvudkontoret eller i uppgifvet afdelningskontor; och gäller i afseende å denna rörelse för öfrigt till iakttagande följande, nemligen:

a) Vaxel får ej in blanco transporterast.

b) Då vaxel af hufvudkontoret utställes, skall densamma med först afgående post aviseras afdelningskontoren eller vederbörande afdelningskontor. Lika beskaffad avis åligge det afdelningskontor, som vaxel utfärdad, att till hufvudkontoret och öfriga afdelningskontoren eller till hufvudkontoret eller vederbörande afdelningskontor insända.

c) Öfver rörelsen i dess helhet föres i riksbankens hufvudkontor sammanfattad och fortgående räkenskap.

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

d) De penningar, som för ifrågavarande ändamål insättas i hufvud- och afdelningskontoren, få icke under något vilkor i diskonterings-, låne- eller kreditiv-rörelse användas.

e) Om vid någotdera afdelningskontoret penningar insättas till högre belopp, än som för vaxlars infriande anses erforderligt, åligge det fullmäktige att sådana medel derifrån till hufvudkontoret infordra, med fullmäktige lemnad rätt att kunna, der så nödigt anses, tillåta vederbörande afdelningskontors styrelse att, vid afsändning af riksbankens sedlar, desamma makulera genom derå med trycksvärta anbragta ord: "Inlöst i afdelningskontoret i N. N".

f) Företes till inlösen vid någotdera afdelningskontoret vaxel å större belopp, än hvartill den hos kontoret varande behållning uppgår, ege afdelningskontoret att för liquidens verkställande utgifva assignation å hufvudkontoret; gällande härvid till efterrättelse hvad som i afseende å afdelningskontorens assignering i öfrigt är eller varder stadgad.

g) I händelse åter de i hufvudkontoret insatta medel skulle vid något tillfälle vara otillräckliga för infriande af vaxlar eller af sådana assignationer, som, enligt föregående moment, kunna af afdelningskontoren utfärdas, må fullmäktige begagna förskott, hvilket genast, då tillgången det medgifver, återbetalas.

D. Om mottagning af utländskt guldmynt, paketer och annan flyttbar egendom.

§ 22.

Mom. 1. I riksbanken emottages till förvar utländskt guldmynt af de slag, fullmäktige bestämma, och mot bevis, som, utställt å viss person, skall innehålla icke allenast antal och valör af hvarje slag, dettas vikt äfvensom värde i caroliner, eller i mynt, om och när guld varder till rikets mynt antaget, utan ock förbindelse för riksbanken att mot bevisets återställande och betalning af nedan bestämda förvaringsavgift, återställa det till förvar emottagna myntet eller, om sådant ej kan ske, detsammes värde, om i caroliner utfördt, efter deras för tillfället gällande invexlingspris; kommande härvid hufvudsakligen att tjena till efterrättelse följande:

a) vid myntets uppvägning eger inlemnaren att närvara personligen eller genom ombud, om så önskas;

b) åtnöjes icke inlemnare eller hans ombud med det myntet i beviset åsatta värde, emottages myntet ej till förvar; och

c) afgiften, som vid myntets inlemnande erlægges, utgör för hvarje fullt 1000-tal riksdaler af värdet, enligt beviset, en riksdaler för en förvaringstid af högst tre månader, dock att lägre avgift än femton riksdaler icke beräknas; och

skall, om depositionen fortfar längre än tre månader, afgiften utgå med en tredjedels riksdaler eller en tredjedel af minimiafgiften för hvarje börjad månad, hvilken afgift årligen infordras, derest förvaringstiden öfverstiger ett år;

och ega fullmäktige att meddela de närmare bestämmelser, som i och för denna rörelses bringande till verkställighet må anses erforderliga.

Mom. 2. Riksbanken må, såvidt lägligt är och utrymme dertill inom riksbanken gifves, under försegling emottaga paketer eller annan flyttbar egendom, utan att om innehållet undfå uppgift och utan ansvarighet å riksbankens sida för oförvållad skada eller tillfällig olycka; skolande till riksbanken erläggas följande, i förhållande till det nedsatta godsets rymd och den tid det i förvar inestått, bestämda afgift, nemligen efter månad räknadt: för depositum af $1\frac{1}{2}$ kubikfot eller

derunder	Rmt — 50 öre.
” depositum derutöfver till och med 4 à $4\frac{1}{2}$ kubikfot:	
första kubikfoten	” — 50 ”
hvardera af de öfriga	” — 25 ”
” depositum derutöfver till och med 8 à $8\frac{1}{2}$ kubikfot:	
första 4 kubikfot-	” 1: 25 ”
hvardera af de öfriga	” — 20 ”
” depositum derutöfver till hvad storlek som helst:	
för första 8 kubikfot	” 2: — ”
hvardera af de öfriga	” — 12 ”

Denna afgift utgår för minst en hel månad, och halfva månader upptagas icke, men hvad deröfver är, anses för hel månad.

Ej heller upptagas halfva kubikfot, men hvad som öfverstiger half, räknas som hel kubikfot.

Uppmätning af hvarje depositum sker vid dess inlemnande, då äfven afgiften, till sitt månadliga belopp uträknad och vederbörligen kontrollerad, införes i depositionsbeviset, hvilket å viss man utställes.

Vid det nedsatta godsets återtagande erlägges belöpande afgift, hvilken dock årligen infordras för sådana deposita, som under ett eller flere år inestått, och skola afgifternas belopp särskildt redovisas.

Skulle inlemnaren ej åtnöjas med den afgift, som i depositionsbeviset blifvit bestämd, återställles genast hans depositum.

B. Om upp- och utlånings-, diskonterings- och kreditivrörelsen.

§ 23.

Mom. 1. I riksbankens hufvud- och afdelningskontor emottagas penningar på upp- och afskrifningsräkning af såväl enskilde personer, som enskilda korporationer, bolag och inrättningar, under följande hufvudsakliga vilkor, nemligen:

- a) insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal;
- b) å insättning meddelas qvitto, hvilket icke får å annan öfverlåtas;
- c) för uttagning begagnas å viss man eller ordres ställd vaxel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vaxelblanketter räkningshafvare tillhandahållas utan afgift;
- d) vaxel är betalbar vid uppvisandet, under förutsättning att å räkningen finnes behållning, motsvarande vaxelns belopp;
- e) å insatta medel beräknas ränta från och med första helgfria dag efter insättningen å högsta fulla 100-tal af behållningen, såvidt ränta å densamma blifvit utfäst.

Mom. 2. Fullmäktige ega att bestämma icke allenast den ränta, utan äfven, inom ett maximum af 400,000 riksdaler, det belopp, hvarå sådan på hvarje räkning godtgöres, och hvilken ränta för öfrigt kan vara olika i hufvudkontoret och de särskilda afdelningskontoren.

§ 24.

I riksbankens hufvud- och afdelningskontor mottagas ock penningar af såväl enskilde personer som enskilda korporationer, bolag och inrättningar, att återbetalas antingen å bestämd dag efter insättningen eller efter viss, på förhand bestämd ömsesidig uppsägning, under följande vilkor:

- a) insättning får ske å 100 riksdaler och deröfver, äfven i brutna tal;
- b) öfver insättning meddelas bevis, hvilket skall återställas, då penningarne lyftas;
- c) ränta äfvensom högsta insättningsbelopp bestämmas af fullmäktige.

§ 25.

Riksbankens utlåningsrörelse bedrivs genom afdelningskontoret i Göteborg för Hallands, Göteborgs och Bohus, Elfsborgs och Skaraborgs län; genom afdelningskontoret i Malmö för Blekinge, Christianstads och Malmöhus län; genom afdelningskontoret i Luleå för Westerbottens och Norrbottens län; genom afdelningskontoret i Wisby för Gotlands län, samt genom riksbankens hufvudkontor för rikets alla öfriga län.

§ 26.

Denna rörelse omfattar:

- 1) Diskontering af vaxlar;
- 2) utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper eller annan säkerhet;

- 3) utlåning mot pant af vågförda effekter;
- 4) beviljande af kassakreditiv; och
- 5) utlåning med omsättningsrätt.

§ 27.

Mom 1. Till utlåning med omsättningsrätt skall ett förslag af tio millioner riksdaler afsättas.

För öfrigt ega fullmäktige att för den i punkterna 1, 2, 3 och 4 af nästföregående § omförmälda diskontering, utlåning och kassakreditivrörelse använda dels de genom upplåning enligt §§ 23 och 24 tillgängliga medel, dels af riksbankens egna fonder hvad som för nämnde rörelse kan afses.

Mom. 2. Fördelningen emellan riksbankens hufvud- och afdelningskontor af de till utlåningsrörelsen afsedda medel bestämmes af fullmäktige; dock bör i allmänhet såsom grund för fördelningen af det till utlåning med omsättningsrätt afsatta förslag iakttagas, att deraf afses:

för riksbankens hufvudkontor	5,300,000.
„ afdelningskontoret i Göteborg	2,600,000.
„ d:o i Malmö	1,400,000.
„ d:o i Luleå	500,000
„ d:o i Wisby	200,000.
	Sgr Rdr 10,000,000.

Diskontering af vaxlar.

§ 28.

Mom. 1. Diskontering tillåtes allenast af vaxel, som, ställd i svenskt mynt och betalbar inom högst sex månader efter diskonteringsdagen, är dragen på inom riket bosatt svensk undersäte samt inrättad i enlighet med den i gällande vaxelag stadgade form och behörigen accepterad.

Mom. 2. Är acceptanten icke bosatt å diskonteringsorten, eller i Stockholm, eller å ort, der afdelningskontor eller annan bankinrättning har sitt säte, skall å vaxeln uppgifvas namnet på en å diskonteringsorten boende person, hos hvilken betalningen vid förfallotiden tillhandahålles.

Mom. 3. Diskontering af vaxel å lägre belopp än tvåhundra riksdaler är ej medgifven.

*Utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper
eller annan säkerhet.*

§ 29.

Mom. 1. Utlåning sker mot lånesökandes förbindelse, åtföljd af antingen löpande förskrifning eller accepterad invisning, motsvarande minst hela det sökta lånebeloppet:

eller ock aktier, publika papper eller andra hypoteker, som vederbörande styrelse anser innefatta fullkomlig säkerhet för det sökta lånet.

Mom. 2. Lån meddelas å bestämd tid af högst sex månader eller ock att återbetalas efter förutgången uppsägning af högst tre månader, men i begge fallen icke å lägre belopp än 200 riksdaler.

Utlåning mot pant af vågförda effekter.

§ 30.

Mom. 1. Utlåning sker mot lånsökandes förbindelse och pant enligt medföljande, på riksbankens hufvudkontor eller vederbörligt afdelningskontor öfverläten vågattest:

1:o) af nedannämnde på vågar inom riket upplagda effekter af svensk tillverkning nemligen: smidt och valsadt jern, jernmanufaktur, stål, messing och koppar af alla slag, samt alun och bly; börande i vågattester från Stockholms och Göteborgs vågar panten upptagas till namn, sort och vikt, samt i attester från öfriga vågar äfven till stämplar, dimensioner, stång- eller stycketal, med uppgift tillika, huruvida panten finnes antingen i sjelfva våghuset eller å annat förvaringsställe; och

2:o) af svenskt tackjern, som i enlighet med gällande författningar är behörigen stämpladt och märkt samt upplagdt antingen å jernvåg i Stockholm eller Göteborg, eller å någon af öfriga inom riket befintliga jernvågar, vid hvilka vågmästare äro anställda, och som stå under tillsyn och ansvarighet af städernas magistrater; börande vågattesten innehålla bestämd uppgift å namnet på och stämpeln för den hytta, hvarest tackjernet är tillverkad, samt vigten.

Mom. 2. Belåningspriset bestämmes af fullmäktige till högst tre fjerdedelar af pantens försäljningsvärde.

Mom. 3. Lån meddelas å bestämd tid af högst sex månader eller ock att återbetalas efter förutgången uppsägning af högst tre månader.

Mom. 4. Med såväl återbetalning af dessa lån, som den därför lemnade pantens frigifning förhålles i enlighet med hvad för närvarande är stadgadt eller framdeles kan af fullmäktige föreskrifvet varda.

Mom. 5. Vederbörande styrelse eger, hvar för sitt lånedistrikt, så ofta och på det sätt styrelsen finner lämpligast samt för riksbankens säkerhet nödigt, låta anställa inventeringar å de på vågarne för riksbankens räkning pantsatta effekter.

Beviljande af kreditiv.

§ 31.

Mom. 1. Kassakreditiv beviljas:

- a) riksgäldskontoret;
- b) kongl. kommers-kollegium till manufakturernas och fabrikenas understödjande;
- c) jernkontoret;
- d) sparbanker, som äro försedda med stadgar, stadfästade af vederbörlig myndighet;
- e) bolag, ehvad de äro grundade på Kongl. förordningen af den 6 Oktober 1848 angående aktiebolag eller delvis eller till det hela solidariska, och således äfven sådana bolag, som drifva bankrörelse med rätt att utgifva egna banksedlar; dock ankommer det ensamt på fullmäktige att bestämma icke allenast huruvida och till hvilket belopp bolag af sistnämnda slag må erhålla kreditiv, utan äfven de särskilda vilkor och förbehåll, hvarunder kreditivet får begagnas; samt

f) enskilda personer.

Kreditiv beviljas hvarje gång på högst ett år, mot säkerhet, som af vederbörande styrelse godkännes.

Från skyldigheten att ställa säkerhet äro riksgäldskontoret och jernkontoret befriade, hvaremot riksbanken för kreditivet till kongl. kommers-kollegium skall ega säkerhet i manufakturdiskontens alla ordningar samt egna behållna tillgångar.

Mom. 4. Inträdes- eller kreditiv-afgiftens belopp bestämmes af fullmäktige och kan vara olika för de särskilda kreditivhafvarne.

Från erläggandet af sådan afgift äro riksgäldskontoret, kongl. kommers-kollegium, sparbanker och s. k. folkbanker befriade.

Mom. 3. Riksgäldskontoret eger att begagna ett kreditiv af 1,500,000 Rdr.

Kreditivet till kongl. kommers-kollegium bestämmes för år 1874 till 500,000 rdr, men med återbetalningen till riksbanken af de 500,000 rdr, hvarmed det för år 1873 beviljade kreditiv sålunda blifvit minskadt, eger kongl. kommers-kollegium

begagna uppskof intill den 30 Juni 1874, å hvilken dag nämnde belopp med derå upplupen ränta senast skall vara till riksbanken inbetaladt.

Kreditiv må beviljas: till Stockholms stads sparbank å högst 50,000 Rdr, till Göteborgs sparbank högst 20,000 Rdr, till hvar och en af öfriga sparbanker samt till fokbank högst 10,000 Rdr.

I öfrigt eger vederbörande styrelse att i hvarje fall bestämma huru stort belopp må kreditivsökande beviljas.

Mom. 4. Uttagningar och insättningar få verkställas äfven i brutna tal. Räntan beräknas för den summa, som å kreditiv är utestående, dock att, om denna slutar å annat belopp än jemnt tiotal riksdaler, räntan beräknas å närmast öfverskjutande fullt tiotal.

Mom. 5. För uttagning begagnas antingen på viss man ställd invisning, å hvilken summa, datum och alla personers namn äro handskrifna, eller ock på viss man eller ordres ställd vaxel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vaxelblanketter kreditivhafvare tillhandahållas utan afgift.

Mom. 6. Kreditivtagare, som vid utgången af kreditivtiden erhållit nytt kreditiv, att omedelbart derefter begagnas, är berättigad att låta till det nya kreditivet öfverföra vid kreditivtidens utgång tilläfvventyrs befintlig kapitalskuld, i mån som denna icke öfverstiger det nya kreditivets belopp. För sådan öfverföring erlägges ej afgift.

Utlåning med omsättningsrätt.

§ 32.

Mom. 1. Utlåning med omsättningsrätt sker mot lånsökandes förbindelse, antingen åtföljd af löpande förskrifning, accepterad invisning, aktier, publika papper eller andra hypoteker, som fullmäktige eller vederbörande styrelse anse innefatta fullkomlig säkerhet för det sökta lånet, eller ock försedd med borgen.

Mom. 2. Lånetiden får ej öfverstiga sex månader, men lånen må, såsom hittills, omsättas, dock på högst sex månader hvarje gång.

Mom. 3. Lån må ej utgifvas å mindre belopp än 200 riksdaler, eller anorlunda än å hela tiotal riksdaler derutöfver.

Mom. 4. Vid omsättning på jemna sex månader fordras minst en femtedels afbetalning efter ursprungliga kapitalet, samt i förhållande derefter vid kortare omsättningstider till och med tre månader, då afbetalningen blifver minst en tiondedel; och får ingen inbetalning till ringare än detta sistnämnda belopp ega rum, om ock omsättning skall sökas på kortare tid än tre månader.

Mom. 5.

Mom. 5. Derest, vid omsättning af lån, felaktighet å de inlemnade lånehandlingarne förefinnes, är lånesökande berättigad till erhållande af en månads anstånd från förfalldagen räknadt, för handlingarnes inlemnande ånyo, under vilkor likväl att den föreskrifna inbetalningen blifvit senast å lånets förfalldag verkställd, samt att riksbankens säkerhet genom anståndet icke äfventyras.

Mom. 6. Inlemnas till hufvud- eller afdelningskontor ansökningar om lån från denna fond å större sammanlagdt belopp än tillgångarne medgifva, beviljas lånen i den ordning, anmälan derom ingått.

Allmänna bestämmelser angående diskonterings-, utlånings- och kreditivrörelsen.

§ 33.

Mom. 1. Diskontering, lån eller kreditiv må ej beviljas:

1:o svenska medborgare, som äro bosatta å utrikes ort;

2:o fullmäktige i riksbanken och ledamöterna i styrelserna öfver afdelningskontoren; samt

3:o tjenstemän och betjente i riksbankens hufvudkontor och vid afdelningskontoren; dock ega bemälda fullmäktige och ledamöter samt tjenstemän och betjente att hos hufvudkontoret eller vederbörande afdelningskontor erhålla lån eller kreditiv mot säkerhet af publika papper, äfvensom lån mot pant af vägförda effekter.

Mom. 2. Ingen må medgifvas att diskontera vaxel eller erhålla lån eller kreditiv inom annat lånedistrikt än det, hvarest han är mantalsskrifven.

Mom. 3. Vaxel-, förskrifnings- eller invisningsutgifvare, acceptant, endosent eller löftesman må kunna antagas, äfven om han tillhör annat lånedistrikt, än der diskontering, lån eller kreditiv sökes.

Mom. 4. Såsom låntagare får ej någon häfta för högre lån med omsättningsrätt, än sex tusen riksdaler riksmünt.

§ 34.

Mom. 1. Förbindelse för nytt eller omsättning af redan erhållet lån, eller för kreditiv skall, derest låntagares eller löftesmäns vederhäftighet ej är af styrelsen känd eller den erbjudna panten icke, ensam för sig, anses innefatta fullgod säkerhet, vara försedd med antingen officiellt intyg af länsstyrelse, eller, å landet, af domhufvanden i orten, eller, i stad, af magistraten eller borgmästaren, den sednare å embetets vägnar, eller ock med af enskild man, för hvilken styrelsen hyser fullt förtroende, utfärdadt bevis angående vederhäftigheten.

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

Men oberoende häraf åligger det styrelsen att, med afseende å hvarje sökt vexeldiskontering, lån eller kreditiv, pröfva antagligheten af den derför erbjudna säkerhet samt med noggrannhet tillse att riksbankens säkerhet i hvarje fall be-tryggas; och må styrelsen icke underlåta att, för vinnande af detta ändamål, förskaffa sig alla de upplysningar, som kunna inverka på omdömet om gäldenärernas ställning och förmåga att i allo uppfylla ingångna förbindelser.

Mom. 2. Då låntagare eller hypoteksutgifvare eller löftesmän ej sjelfve kunna skrifva eller icke hafva för styrelsen känd namnteckning, skall af två trovärdige män alltid vara bestyrkt, i förra fallet att de, vid deras namns tecknande närvarande, erkänt förbindelsen, och i det sednare underskrifternas egenhändighet.

§ 35.

Mom. 1. Allmänheten är berättigad att i upp- och utlåningsärenden hos riksbankens hufvud- och afdelningskontor personligen eller genom ombud utföra sina angelägenheter, äfvensom att derom omedelbart skriftvexla. Alla häraf i hufvud- och afdelningskontoren härflytande bestyr besörjas afgiftsfritt, under de vilkor och förbehåll fullmäktige bestämma.

Mom. 2. Såväl fullmäktige i riksbanken och ledamöter af styrelserna för afdelningskontoren, som tjänstemännen vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor vare det uttryckligen förbjudet att såsom kommissionärer taga någon befattning med vexeldiskontering eller med anskaffande af lån eller kreditiv i riksbankens hufvud- och afdelningskontor.

Finnes förbudet vara öfverträdt af fullmäktig, göres derom anmälan hos fullmäktige, som förordna angående åtal i enlighet med gällande ansvarighetslag. Öfverträdes åter förbudet af ledamot i afdelningskontors styrelse eller af tjänsteman, anmäles förhållandet i förra fallet hos fullmäktige, som från uppdraget genast entlediga den felaktige ledamoten och förordna angående hans åtalande inför vederbörlig domstol, och i sednare fallet hos fullmäktige eller vederbörande styrelse, hvilka ega att antingen för alltid eller för viss tid af minst sex månader skilja den felaktige från befattningen och densamma åtföljande förmåner.

§ 36.

Mom. 1. Räntan å lån med omsättningsrätt utgör fem procent för år räknadt och afdrages i förskott.

Vid vexeldiskontering samt öfrig utlåning ega fullmäktige bestämma räntan med afseende å såväl penningställningen som betalningstiden och de säkerheter, hvilka erbjudas; och kan denna ränta vara olika i riksbankens hufvud-

kontor och vid hvarterdera afdelningskontoret. Röntan erlægges å den i skuld-förbindelsen utfästade tid.

Mom. 2. För de summor, som lyftas eller insättas å kassakreditiv, beräknas å kreditiven till riksgälds-kontoret, kongl kommerskollegium, sparbanker och s. k. folkbanker fyra procent ränta, men å öfriga kreditiv den ränta, fullmäktige med afseende å penningställningen hafva att bestämma.

Mom. 3. För lån, som ej senast förfallodagen antingen till fullo inbetalas eller liqvideras genom omsättning, der sådan får ega rum, samt för de kassakreditiv som icke betalas i enlighet med gällande kontrakt, beräknas från förfallodagen sex procent ränta för år räknadt, der ej högre ränta är å försträckningen betingad, i hvilket fall denna högre ränta utgår intill dess full betalning sker

§ 37.

Diskontering och utlåning sker i riksbankens hufvudkontor samt vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö alla söknedagar samt vid afdelningskontoren i Luleå och Wisby minst två dagar i veckan.

Kassakreditiv prövas så snart handlingarne undergått granskning, och kreditivtiden räknas från och med den dag, som i hvarje fall genom kontrakt bestämmes.

§ 38.

Riksbankens hufvud- och afdelningskontor ega att af såväl Öfverståthållare-embetet i Stockholm samt samtliga Konungens befallningshafvande och öfrige exekutorer skyndsamligen erhålla laga handräckning i alla de utsökningsmål, som af hufvud- och afdelningskontorens utlåningar härröra, med åliggande för bemälda myndigheter att, efter skuldens indrivande, de influtna medlen ofördröjligen till hufvud- eller afdelningskontor insända.

Om fortsatt utredning af upphörda lånerörelsegrenar.

§ 39.

Mom. 1. Obligationer, utfärdade af riksbanken, å medel upplånade före år 1830, få icke i riksbanken belånas, men riksbanken infriar vid anfordran sådana af dessa obligationer, hvilka ej innefatta förbud mot medlens uttagning.

Mom. 2. För indrifning af återstående obetalda lån mot in-teckning i hus och jord i städerna utom Stockholm tjenar till efterrättelse hvad derom i äldre bankoreglementen och gällande tjänstgöringsordningar är stadgadt.

Mom. 3. De af allmänna hypoteksbanken, mot säkerhet af denna banks obligationer, från riksbanken öfvertagna fordringar mot pant af in-teckning i fastighet på landet och återbetaling i sedlar, till belopp samma fordringar vid 1864 års slut utgjorde, eller 6,280,832 riksdaler 56 öre riksmünt, liqvideras i öfverensstämmelse med uppgjort aftal och antagen amorteringsplan.

Mom. 4. I afscende på försträckningarne till ännu kvarvarande filialban-ker tjenar till efter rättelse hvad derom är stadgadt i § 44 af bankoreglementet under 16 Maj 1871.

Mom. 5. Ingående afbetalningar å riksbankens inom linien förda fordran hos Södertelje kanalbolag hänföras till vinsten för året; och kommer den för nämnda fordran af vederbörande afgifna förbindelse att fortfarande hos riksbanken förvaras.

Mom. 6. De medel, som inflyta å den s. k. statslånefondens utestående fordringar, skola, efter afdrag af nödiga förvaltningsutgifter, till riksgälds-kontoret aflemmas vid slutet af hvarje tredje månad.

Denna fonds räkenskaper vid de särskilda kontoren granskas fortfarande af samma revisorer, som årligen utses till granskning af nämnde kontors förvaltning.

Sedan slutlig utredning skett af statslånefondens återstående fordringar, skola fullmäktige till Kongl. Maj:t i underdånighet insända sammanfattad redogörelse öfver inkomster samt utgifter och förluster i och för statslånefonden.

Afdelning 3.

Om Riksbankens styrelse och dennas åligganden.

§ 40.

Mom. 1. Styrelsen öfver riksbanken föres af sju fullmäktige, hvilka vid hvarje lagtima riksdag utses i den ordning, 71 § Riksdags-ordningen stadgar.

Mom. 2. Fullmäktige välja sjelfve bland sig en vice ordförande, att föra ordet när hinder för ordföranden inträffar.

Mom. 3. Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt hvad här nedan föreskrifves, inkallas suppleant att i styrelsen delta.

Mom. 4. Fullmäktig frånträde genast denna befattning i följande fall:

- a) om han blifver ledamot af statsrådet;
- b) om han ställes under förmynderskap;
- c) om han till borgenärer all sin egendom afträder;
- d) om han af allmän åklagare ställes under tilltal för vanfrejdande brott;
- e) om han förklaras förlustig medborgerligt förtroende eller ovärdig att in-för rätta föra andras talan;

f) om han blifvit förvunnen att hafva vid riksdagsmannaval med penningar eller gåfvor sökt värfva röster eller mot vedergällning afgifvit sin röst, eller genom våld och hot stört valfriheten.

Och skall då suppleant inkallas att i stället såsom fullmäktig inträda

§ 41.

Vid förvaltningen af riksbanken hafva fullmäktige att ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar, än äfven de i afseende på riksbanken särskildt utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen; och åligger det fullmäktige att doldt och förtegardt hålla hvad som rör enskilda personers förhållanden till riksbanken eller i öfrigt vid förvaltningen kan förefalla af sådan beskaffenhet, att det, enligt Riksdagens beslut, tyst vara bör.

§ 42.

Fullmäktige utse inom sig två deputerade, hvilka det åligger att, i öfverensstämmelse med bankoreglementet och den instruktion, som af fullmäktige fastställes, samt i öfrigt efter af fullmäktige bestämd fördelning af göromålen dem emellan, föredraga ärendena inför fullmäktige, tillse utförandet af fullmäktiges beslut, verkställa köp och försäljning af utländska vexlar med hvad dertill hörer, utöfva tillsyn öfver göromålen inom riksbanken äfvensom öfver Tumba pappersbruk och riksbankens tryckeri, samt handhafva den löpande förvaltningen i öfrigt.

§ 43.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda fullmäktige en gång i hvarje vecka eller oftare om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, och skola dervid, äfvensom vid sammanträden med fullmäktige i riksgälds-kontoret, minst fem fullmäktige vara tillstädes.

Uppstå vid fullmäktiges öfverläggningar skiljaktighet i meningarne, böra fullmäktige till protokollet afgifva sina röster, hvilka per capita beräknas. I de fall då rösterna äro lika, ege ordföranden afgörande röst. Den, som icke till protokollet sig yttrat, anses hafva bejakat pluralitetens beslut, och fullmäktig, som af en eller annan anledning varit hindrad att något fullmäktiges beslut öfvervara, får ej på sådan grund sig undandraga att deltaga i de öfverläggningar, som vidare i följd af samma beslut kunna uppstå. Endast i fråga om val till sådana för rättningar, hvartill någon ibland fullmäktige kan blifva utsedd, får röstning med slutna sedlar ega rum.

Expeditioner i fullmäktiges namn må ej utgå, utan till följd af beslut, fattadt i fullmäktiges sammankomst.

Mom. 2. Pröfning af vaxeldiskonterings-, låne- och kreditiv-ansökningar verkställes alla söknedagar af minst fyra fullmäktige, nemligen de två deputerade samt minst två bland öfrige fullmäktige.

För bifall till ansökning fordras afgjord röstöfvervigt.

Mom. 3. I de fullmäktiges behandling tillhörande mål skola vederbörande tjenstemäns utlåtaude infordras, derest sådant för målets utredning nödigt anses.

§ 44.

Till ärenden, hvilka i riksbanken böra hållas hemliga, räknas, utom diskonterings-, låne- och kreditiv-ärenden, de beslut och åtgärder, fullmäktige fatta och vidtaga i afseende på köp och försäljning af vaxlar med hvad dertill hörer, samt reela fondens vidmakthållande, äfvensom angående tillverkning af banksedlar enligt nya methoder, så att fullmäktiges öfverläggningar och beslut härom, hvilka uti särskildt protokoll upptagas, ej få yppas, förrän banko-utskottet eller fullmäktige anse sådant kunna ske utan skada för riksbanken.

§ 45.

Fullmäktige kunna ej, i och för deras befattning med riksbanken, emottaga befallningar af någon annan än riksdagen och dess banko-utskott, i de fall detta sistnämnda eger att föreskrifter å riksdagens vägnar meddela; varande fullmäktige för sina åtgärder i denna egenskap riksdagen eller dess banko-utskott och revisorer allena redo skyldiga, samt kunna icke för sitt förhållande till ansvar ställas, utan i laga ordning och till följd af riksdagens eller dess revisorers beslut, eller, mellan riksdagar och revisioner, genom riksdagens justitie-ombudsman.

§ 46.

Skulle, i något fall, Kongl. Maj:t täckas genom dertill förordnad embetsman till fullmäktige framställa något ärende, för att med dem derom underhandla, vare det fullmäktige förbjudet att i denne embetsmans närvaro om beslutet öfverlägga och detsamma fatta.

§ 47.

Mom. 1. För det af Kongl. myntverket från riksbanken eller för dennas räkning emottagna silver och guld, hvilket bokföres till värdet i myntad form,

åligger det fullmäktige tillse att nämnda verk, så fort ske kan, redovisar genom aflemnande till riksbanken af myntadt eller omyntadt silfver och guld; och ege fullmäktige att öfver sålunda emottaget och redovisadt silfver och guld från Kongl. myntverket undfå kvartals- och årsräkningar, hvilkas öfverensstämmelse med riksbankens räkenskaper genom granskning derstädes utrönes.

Mom. 2. Fullmäktige skola genom delegerade deltaga i den inventering å Kongl. Myntverket, som i Januari månad hvarje år och oftare, der så nödigt pröfvas, anställas på sätt Kongl. Maj:t finner godt förordna.

Skulle dervid, i hvad riksbanken rör, något finnas att erinra, må fullmäktige hos Kongl. Maj:t derom göra underdånig anmälan.

§ 48.

Fullmäktige skola minst en gång hvarje år icke allenast förrätta inventering af riksbankens hufvudkontors alla kassor och öfriga förvaringsrum, utan äfven anställa besigtning å riksbankens hus och inventarier i Stockholm.

§ 49.

Fullmäktige berättigas att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, bevilja de riksbankens gäldenärer, som till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, ackord vid liqviden af deras skulder till riksbankens hufvud- eller afdelnings-kontor, men ega för öfrigt icke med undantag dock hvad angår vissa inom linien förda fordringar, i afseende på hvilka blifvit af riksdagen särskildt föreskrifvet, att efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor om eftergift underställas nästblifvande banko-utskott till afgörande i den ordning, instruksjonen för detta utskott stadgar.

§ 50.

Öfver sådana till banko-utskott eller revisorer ställda besvär eller hos banko-utskott gjorda ansökningar, som blifvit inom behörig tid till fullmäktige inlemnade, skola fullmäktige afgifva utlåtande.

§ 51.

Fullmäktige äro berättigade att, när som helst, genom ombud, utsedt inom eller utom fullmäktige, anställa inventering och undersökning vid afdelningskontoren.

§ 52.

Mom 1. Åt fullmäktige är öfverlemnadt att låta af riksbankens medel utbetala:
 1:o de åtskilliga barnhusinrättningar i riket anvisade anslag;
 2:o bidraget till banko-statens enke- och pupillkassa;
 3:o åt de personer, hvilka förut åtnjutit julgåfva och fortfarande deraf äro i behof, sådant understöd till oförändradt belopp;

4:o de från fullmäktiges s. k. dispositionsräkning nu utgående årliga anslag.

Och ega fullmäktige att af de på anslaget till berörda dispositionsräkning uppkomna besparingar dels utgifva ersättning för utarbetande af fortsättning intill närvarande tid af det register öfver riksbankens handlingar, som till och med 1825 blifvit upprättadt, och dels att meddela understöd åt sådana i torftiga omständigheter stadda enkor och barn efter tjänstemän och betjente vid riksbanken och diskontverken, som icke äro berättigade till erhållande af pension från dessa inrättningars pensionskassor.

Mom. 2. Om de med berörda anslag inträffade förändringar skola fullmäktige hos banko-utskottet göra anmälan.

§ 53.

Mom. 1. Fullmäktige utöfva öfverinseendet öfver riksbankens pappersbruk Tumba.

Det tillkommer med att besluta rörande de allmänna bestämmelserna för brukets drift med hvad dertill hörer; börande alla frågor om utgifter för bruket, de der icke äro genom fastställda stater bestämda eller tillhöra den löpande bruksdriften, underställas fullmäktiges pröfning och beslut.

Nybyggnad eller större reparation å brukets byggnader må ej, utan oundgängligt behof, af fullmäktige företagas, innan de dertill erhållit medgifvande af banko-utskottet.

Mom. 2. Det åligger fullmäktige icke allenast att, sedan årsräkenskaperna vid bruket blifvit avslutade, samfäldt eller genom delegerade, på stället taga kännedom af föregående årets förvaltning samt tillse byggnaders och maskiners tillstånd med mera, utan äfven att vid hvarje förvaltarens afgang och deremellan hvar tredje år verkställa inventering af förråden vid bruket.

§ 54.

Förekomma under pågående riksdag sådana frågor, som i ett eller annat afseende hafva inflytande på riksbankens kredit eller säkerhet, men hvaröfver bestämda

bestämda föreskrifter saknas, må beslut derom ej af fullmäktige fattas, innan de först rådfört sig med banko-utskottet.

§ 55.

Någon riksbankens fastighet, med undantag af sådan, som till betäckande af riksbankens deruti in-tecknade fordran blifvit för dess räkning inropad, må icke af fullmäktige afyttras eller riksbanken fränskiljas, utan skall fråga derom underställas banko-utskottet.

§ 56.

Berättelser skola af fullmäktige afgifvas angående riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning i sin helhet till såväl banko-utskottet, som riksdagens revisorer öfver statsverket, riksbanken och riksgälds-kontoret.

§ 57.

Fullmäktige skola alltid vara beredde på sådana anstalter, hvarigenom riksbankens redbarheter samt angelägna handlingar och dokumenter må kunna, om så fordras, utan tidsutdrägt, till säker ort inom riket förflyttas; och böra fullmäktige, vid slikt förhållande, af Kongl. Maj:t utbedja sig råd och upplysningar; varande å Carlsborgs fästning för riksbankens räkning tillgänglig en särskild lägenhet, hvarest större eller mindre del af riksbankens redbarheter kan, i händelse af behof, förvaras.

§ 58.

Åt fullmäktige är uppdraget:

enligt Regeringsformens 50 § att, jemte fullmäktige i riksgälds-kontoret, med Konungen samråda om utsättande af annan riksdagsort då, i anseende till viktiga hinder, riksdag ej kan hållas i hufvudstaden;

enligt Regeringsformens 98 § att, om Justitie-ombudsmannen dör eller sin befattning nedlägger, då, gemensamt med fullmäktige i riksgälds-kontoret, insätta i embetet den person, riksdagen till hans efterträdare utsett, samt att, då den person, som riksdagen utsett att Justitie-ombudsmannen efterträda, till verklig Justitie-ombudsman förordnas, eller genom döden afgår, eller rättigheten till efterträdan

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

sig afsäger, genast, samfäldt med riksgälds-kontorets fullmäktige, per capita, välja en annan;

enligt Regeringsformens 109 § att, derest riksdagen bestämt bevillingens hela belopp, men icke före riksdagens slut om bevillingens fördelning blifvit ense, då, gemensamt med fullmäktige i riksgälds-kontoret, uppsätta och utfärda ny bevillningsförordning på sådan grund, att de i den förut gällande bevillningsförordningen stadgade artiklar jemlikt ökas eller minskas efter den fastställda bevillningssummans förhållande till den, som vid föregående riksdag blifvit fördelad;

enligt Riksdagsordningens 32 §, att vid riksdagens början genom tre delegerade tillstädesvara vid granskning af de fullmakter, hvarmed riksdagsmännen skola styrka sin behörighet;

enligt instruktionen för riksdagens revisorer af riksbanken § 7, att, när för ordinarie revisor eller i hans ställe inkallad suppleant, sedan lagtima riksdag är afslutad och innan revisionen sammanträdt, hinder uppkommer att uppdraget utföra, uppå anmälan derom, inkalla närmast i ordningen varande suppleant att i revisionen deltaga.

Derjemte ega fullmäktige att gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, för framtida uppsigten och kontrollen öfver Göta kanals vidmakthållande, utse och välja en person att, å riksbankens och riksgälds-kontorets vägnar, såsom ledamot deltaga i Göta kanaldirektion; skolande nytt val dertill hvarje år anställas, hvarvid dock det förut utsedda ombudet kan åter inväjas.

Bemålde fullmäktige må ock gemensamt utse ett ombud att å riksbankens och riksgälds-kontorets vägnar deltaga i revisionerna af kanalverkets räkenskaper.

Afdelning 4.

- A. Om tjänstemännen och vaktbetjeningen vid riksbankens hufvudkontor, deras tillsättande, aföning och åligganden, ordningsstadganden samt grunderna för pensions erhållande.

§ 59.

De af riksbankens hufvudkontors verksamhet härflytande göromål handläggas af tjänstemännen, i öfverensstämmelse med gällande instruktioner samt de af fullmäktige eller deras deputerade meddelade föreskrifter.

I berörda instruktioner ega fullmäktige att vidtaga sådana smärre förändringar, som kunna finnas nödiga och icke äro mot föreskrifterna i detta reglemente

stridande; skolande likväl dylika, af fullmäktige beslutade förändringar vid nästkommande riksdag underställas banko-utskottets pröfning och stadfästelse.

§ 60.

Tjenstegraderna inom riksbankens hufvudkontor äro fyra, nemligen:
 Första graden: kontorsskrifvare, kassaskrifvare och kanslister.
 Andra graden: bokhållare, revisorer, kassörer, notarie och registrator.
 Tredje graden: kamererare, ombudsman och förste revisor.
 Fjerde graden: kommissarier och bankosekreteraren.

§ 61.

Mom. 1. På ordinarie stat må ej tillsättas flere tjenstemän, än högst femtiotvå, hvaraf i första graden tjugu, i den andra tjuguen, i den tredje fem och i den fjerde sex. För tjenstemän af tredje och fjerde tjenstegraderna, äfvensom för den i fullmäktiges expedition anställde tjensteman af andra graden meddelas fullmakt.

Mom. 2. Skulle för göromålens obehindrade gång ökade arbetskrafter för någon tid finnas oundgängligen behöfliga, ega fullmäktige att utöfver stat anställa den eller de tjenstemän, som erfordras och åt dem för tjenstgöringstiden anslå lämpliga arvoden.

Mom. 3. Vaktbetjening i riksbankens hufvudkontor till erforderligt antal antages af fullmäktige.

§ 62.

Mom. 1. De till fullmäktige, deras deputerade samt tjenstemännen och vaktbetjeningen utgående aflöningsförmåner äro bestämda i särskild, af Riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Utöfver hvad aflöningsstaten upptager, ega fullmäktige att tilldela lämpliga arvoden såväl åt de tjenstemän, hvilka biträda deputerade med göromål och bestyr i och för vaxlars köp och försäljning, som ock åt de tjenstemän, hvilka erhålla uppdrag att handhafva de göromål, som härflyta af stadgandet i § 35 mom. 1 här ofvan.

Likaledes ega fullmäktige att utöfver stat till vaktmästare i och för tjenstgöring vid brandanstalterna och nattbevakningen meddela de arvoden fullmäktige finna skäliga.

§ 63.

Pröfvas ledigblifven tjenst kunna umbäras, ega fullmäktige inställa tillsätt-

ningen, äfvensom, derest tjensten anses lämpligen kunna medelst tjenst i lägre grad ersättas, fullmäktige ega att om tillsättning af sistnämnda tjenst förordna.

§ 64.

Mom. 1. För tillsättning af ordinarie tjenst utsättes, medelst anslag å lämpligt ställe inom riksbankens hufvudkontor samt kungörelse i Post- och Inrikes tidningar, ansökningstid af tretio dagar från kungörandet.

Anslaget skall, der så ske kan, afse icke viss tjenst, utan i allmänhet tjenst inom viss tjenstegrad.

Mom. 2. Sökande till tjenst i fjerde graden eller till ombudsmanstjensten skall skriftligen förbinda sig att för de medel, som kunna honom i tjensten anförtros, ställa vederhäftig borgen eller annan säkerhet till det belopp, fullmäktige kunna komma att bestämma.

Mom. 3. Anmäler sig efter anslag icke någon fullt lämplig och skicklig sökande, skall ny ansökningstid utsättas.

Mom. 4. Deputerade ega att antaga och entlediga behöfliga biträden för de göromål och bestyr, som härflyta af vextlars köp och försäljning; börande deputerades åtgärder härvid hos fullmäktige anmälas.

§ 65.

Vid alla tjenstetillsättningar skola fullmäktige till tjensten nämna den bland de sökande, som för tjensten är mest skicklig och passande. Till ombudsman kan endast den nämnas, som aflagt prof för inträde i rikets rättegångsverk, hvilket äfven erfordras för anställning till tjenstgöring i ombudsmans-expeditionen.

§ 66.

Tjensteman vid riksbankens hufvudkontor får icke annan tjenstebefattning utom riksbanken emottaga. Den, som till tjensteman vid hufvudkontoret förordnas eller utnämnes, vare skyldig att annorstädes innehafvande tjenstebefattning genast frånträda. Tjensteman, som, till följd af förut gällande stadganden, innehar tjenst utom riksbanken, må dock densamma bibehålla, så länge den icke är för tjenstgöringen i riksbanken hinderlig.

§ 67.

Uppflyttning till högre lön inom tjenstegrad må icke ske, med mindre fullmäktige pröfva tjenstemannen hafva genom sin föregående tjenstgöring inom graden och fortfarande duglighet gjort sig förtjent af en dylik löneförbättring.

Tjensteman, som varder till högre lön uppflyttad, undfår derå protokollsutdrag.

§ 68.

Tjenstemän och betjente vid riksbankens hufvudkontor äro skyldige att underkasta sig den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en förändrad organisation af riksbanken eller eljest kan varda stadgad.

Såsom tjenstepligt åligger det en hvar af tjenstemännen, som dertill af fullmäktige erhåller uppdrag, att utan ersättning underskrifva nya samt granska, uppräknade och makulera förslitna sedlar.

§ 69.

Mom. 1. De tjenstemän, som deltaga i vården af riksbankens generalkassor, skola, en för alla och alla för en, eller, der blott två äro anstälde, en för begge och begge för en, ansvara för de under deras vård förvarade tillhörigheter.

Mom. 2. För öfrigt skola tjenstemännen hvar för sig ansvara för hvad hvar och en tillhör att verkställa, kontrollera eller vårda, och då två eller flere handlägga samma expedition eller ärende, skall ansvaret för den skada och förlust, som tillskyndas riksbanken, dem emellan sålunda fördelas, att den, som haft första handläggningen, kommer att ersätta en tredjedel, och den eller de kontrollerande två tredjedelar; börande ersättningen, då de kontrollerande äro flere, af hvardera med lika belopp utgöras; men skulle densamma icke kunna hos en eller annan af de ersättningsskyldige uttagas, skola de öfrige en för begge och begge för en, eller en för alla och alla för en, godtgöra bristen.

Mom. 3. Den som, enligt instruktionen eller förordnande af fullmäktige eller deras deputerade, förrättar en annans tjenst, står under tiden i samma ansvar, som ordinarie innehafvaren deraf; men om någon eljest, med vederbörande förmans tillstånd, sätter annan i sitt ställe, ansvarar han sjelf för vikariens åtgärder.

Dessutom är hvar och en bankens tjensteman vid eget personligt ansvar förbunden att i tid upptäcka och tillkännagifva, om han förmärker något å färde vara, som kan lända riksbanken till skada eller förlust.

§ 70.

Mom. 1. Blifver tjensteman af sjukdom hindrad att sin syssla förrätta, och göromålens behöriga gång fordrar att föranstalta om vikariat, ege fullmäktige att om tjenstgöringen förordna och dervid använda ett arvode af 1,000 Rdr, efter år räknadt.

Mom. 2. Erhalles tjenstledighet efter egen ansökning för svag helsas förbättrande, utan egentligt sjukdomsfall, eller för enskilda angelägenheter eller i och för tjenstgöring hos riksdagen, dess utskott eller revisorer, vare den tjenstledige pliktig att sjelf vidkännas kostnaden för tjenstens bestridande.

Mom. 3. Då vikariat för någon tjensteman erfordras i anseende dertill, att han sin egendom åt borgenärer afträdt eller ock blifvit för skuld i häkte inmanad eller under förmyndare ställd, bör hälften af hans lön användas till tjenstens bestridande under den tid, vikariat i dylika fall, enligt nedanstående §§ 75 och 76, kan komma att fortfara.

Mom. 4. Samtliga tjenstemän vid riksbankens hufvudkontor ega, så vidt sådant utan hinder för göromålens jemna och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester, de i första och andra graderna under en månad, och de i tredje och fjerde graderna under en och en half månad hvarje år.

Semesterordningen för hvarje år fastställles af fullmäktiges deputerade.

§ 71.

För att kunna antagas till extra ordinarie tjensteman i riksbankens hufvudkontor, fordras att hafva undergått godkänd afgangsexamen från högre elementarläroverk eller på annat sätt ådagalagt erforderliga kunskaper för riksbankens tjenst.

§ 72.

Öfvervaktmästare, tillika brandmästare, samt öfriga ordinarie vaktmästare tillsättas af fullmäktige medelst konstitutorial.

Deputerade ega att antaga och entlediga extra vaktbetjening.

§ 73.

Om någon af vaktbetjeningen vid riksbankens hufvudkontor af sjukdom hindras att sin tjenst bestrida, ega deputerade förordna extra vaktbetjent att tjensten förrätta, mot åtnjutande, för den tid vikariatet fortfar, af ett arvode, motsvarande den lön som för yngre vaktmästare är bestämd. För vaktbetjent, som af annan anledning söker ledighet eller som måste från tjenstgöring afhållas i följd deraf, att han till borgenärens förnöjande sin egendom afträdt, förordnas vikarie af deputerade på den tjenstlediges bekostnad.

§ 74.

Om någon tjensteman antingen vid mindre förseelser i tjensten ej låter sig rätta af vederbörande förmäns tillsägelse och varningar, eller ock beträdes med

verklig vårdslöshet eller försummelse i sin tjenstgöring, vare förmanen skyldig att förhållandet skriftligen anmäla hos fullmäktige, som bestämma, huruvida sådan anmälan bör till åtal eller annan åtgärd föranleda. I sådant fall skall tjänstemannen lemnas tillfälle till förklaring och de upplysningar infordras, som för sakens bedömande finnas erforderliga; och, om tjänstemannen derefter finnes be-
trädd med försummelse eller fel i tjensten eller annan oordentlighet eller ock med ett ovärdigt uppförande i allmänna lefvernet, skall han antingen erhålla inför protokollet en allvarsam föreställning, eller från tjenstgöring i riksbanken afhållas på längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen.

Varder han sedermera till ny förseelse förvunnen, afhållas han på längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen, från tjenstgöring i riksbanken, eller ock skiljes han från derstädes innehafvande tjenst.

§ 75.

Tjänsteman, som varder under förmynderskap ställd, må det ej tillåtas att tjensten förrätta, så länge hans omyndighetstillstånd fortfar. Blifver han icke inom två år från förmyndares inseende befriad, skiljes han från tjensten.

§ 76.

Mom. 1. Den tjänsteman eller vaktbetjent, som till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, bör genast från tjenstgöring i riksbanken afhållas, och skall, om han icke senast sex månader efter det inställelsedagen i konkursen inträffat styrker sig vara från borgenärers kraf befriad, skiljas från sin i riksbanken innehafvande tjenstbefattning.

Mom. 2. Inmanas någon för skuld i häkte, vare han sin tjenst i riksbanken förlustig.

§ 77.

Tjänsteman, som öfvertygas om äreröricht brott eller annan förseelse i allmänna lefvernet af den svåra beskaffenhet, att riksbankens trygghet eller anseende ovillkorligen fordrar hans entledigande, hafve gjort sig förlustig sin i riksbanken innehafvande tjenst.

§ 78.

Den extra ordinarie tjänsteman, som utan erhållet tillstånd eller anmäldt laga förfall uteblifver från tjenstgöring tre månader, eller eljest visar märkelig för-

summelse eller undandrager sig behörigt deltagande i göromålen, skall, på deputerades anmälan, från listan öfver extra ordinarie tjenstemän afföras.

§ 79.

Om någon af vaktbetjeningen i riksbankens hufvudkontor visar ohörsamhet mot förmäns befallningar, eller på annat sätt felar i tjensten, eller utom densamma förhåller sig tadelvärdt, ankomme det på fullmäktige att, efter anmälan af deputerade, efter omständigheterna, antingen afhålla den felaktige från tjenstgöring under längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen, eller ock genast skilja honom från tjensten.

§ 80.

Vid pensionering af tjenstemän, konstidkare och vaktbetjening i riksbankens hufvudkontor, tjenar såsom grund dels den lön, de vid afgången, enligt löne- eller indragningsstat, innehafva, dels det antal år, de användt såsom extra ordinarie och ordinarie i ej mindre riksbankens än annan statens tjenst.

§ 81.

Den tjensteman, konstidkare eller vaktbetjent, som uppnått sjuotio års ålder eller tjenat fyrtio år, är berättigad att flyttas på pensionsstat, med åtnjutande i sin öfriga lifstid af hela lönen såsom pension.

§ 82.

Den tjensteman, konstidkare eller vaktbetjent, som uppnått sextiofem års ålder och tjenat fyrtio år, eger att undfå afsked, med bibehållande af hela lönen såsom pension, då genom läkarebetyg behörigen styrkes, att han befinnes uti ett sjukligt eller försvagadt helsotillstånd.

§ 83.

Den tjensteman, konstidkare eller vaktbetjent, som efter ådagalagdt välförhållande i och utom tjensten, sig om afsked anmäler, är, såvida han fyllt sextio år och tjenat fyrtio år, berättigad att, såsom pension för lifstiden, åtnjuta trefjedredelar af innehafvande lön. Före uppnådda sextio lefnadsår, i förening med fyrtio tjensteår, kan afskedssökande endast i händelse af bevislig oförmögenhet till vidare tjenstgöring pension erhålla. Pensionsbeloppet bestämmes då efter
tjensteåren

tjensteåren allena, medelst afdrag å trefjerdedelars lön af en fyrationdedel för hvarje bristande tjensteår. Öfverstiga deremot tjensteåren fyratio och åldersåren sextio, ökas det ofvan bestämde pensionsbeloppet med en fyrationdedel för hvarje öfverskjutande tjensteår, eller ock med en sextiondedel för hvarje öfverstigande åldersår, derest detta sistnämnda beräkningssätt skulle för afskedssökanden förmanligare utfalla.

§ 84.

Mom. 1. Då sådant för göromålens säkra och skyndsamma gång finnes oundgängligen nödigt, kunna fullmäktige på pensionsstat förflytta en tjänsteman, som af ohjelpigt sjukdomstillstånd eller afgjord oförmögenhet är förhindrad att vidare gagna riksbanken, oaktadt han sig ej om afsked anmält. I sådant fall ega fullmäktige att, efter omständigheterna, antingen tillägga tjänstemannen hela lönen i pension, ehvad de föreskrifna lefnads- och tjenste-åren äro uppnådda eller icke, eller ock tillämpa de grunder för pensions bestämmande, som i näst föregående paragraf äro fastställda.

Mom. 2. Skulle åter någon af vaktbetjeningen före uppnådda, här ofvan föreskrifna lefnads- och tjensteår, finnas af sjuklighet urständsat eller eljest oförmögen att längre gagna riksbanken, ega fullmäktige att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, honom på pensionsstat förflytta, med bibehållande under sin öfriga lifstid af en årlig pension, motsvarande högst två tredjedelar af lönen, och i öfrigt lämpad efter den afgäendes tjenstetid inom riksbanken och under tjenstgöringen derstädes ådagalagda förhållanden samt större eller mindre förmåga att kunna till sin bergning sjelf bidra.

§ 85.

Pensionstagare, som dömes till förlust af medborgerligt förtroende för alltid eller för viss tid, hafve förlorat rättigheten att pension vidare uppbära.

§ 86.

Mom. 1. Ansökningar från personer inom riksbanken rörande arvoden utöfver fastställd stat, gratifikation, eftergifter eller afskrifningar få endast ske hos banko-utskottet; och skola ansökningarne till fullmäktiges expedition inlemnas senast å den dag, Riksdagen sammanträder, vid påföljd att de i annat fall icke varda till pröfning upptagna.

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

5

(Banko-reglementet.)

Mom. 2. Öfver sådana, af fullmäktige fattade, riksbankens tjenstemän rörande beslut, som grunda sig på reglementets föreskrifter angående tjenstemännens tillsättande, aflöning och åligganden samt ordnings-stadganden och grunder för pensions erhållande, kunna besvär anföras hos näst sammanträdande bankoutsrott eller, mellan riksdagarne, hos revisorerne af riksbanken; dock, hvad angår fullmäktiges beslut i ordningsmål, endast i det fall, att klaganden blifvit från tjensten skiljd eller förklarats skyldig afstå någon del af sina löneinkomster.

Besvären skola, vid äfventyr af talans förlust, anmälas hos fullmäktige, i frågor om befordringar senast fjortou dagar efter det beslutet blifvit justeradt och i andra mål senast fjortou dagar efter det klaganden af beslutet bevisligen erhållit del, den oräknad, allt före klockan tolf på dagen; hvarefter besvären böra till fullmäktiges expedition inlemnas, när de äro ställda till banko-utskottet, sist å den dag, Riksdag sammanträder, och när de anföras hos revisorerne af riksbanken, sist fjortou dagar före revisionens början; men är beslutet af fullmäktige meddeladt senare än fjortou dagar före utgången af den sålunda bestämda tiden, böra besvären till bankoutsrottet eller revisionen omedelbart ingifvas innan klockan tolf å fjortonde dagen efter den, då befordringsfråga blifvit justerad eller beslut i annat mål blifvit klaganden delgifvet.

B. Om tjenstemännen och arbetspersonalen vid Tumba pappersbruk.

§ 87.

Tumba bruks egentliga förvaltning besörjes på stället af en förvaltare, som på förordnande tills vidare af fullmäktige tillsättes.

Förvaltaren skall för den uppbörd, som kan blifva honom anförtrodd, ställa godkänd borgen eller annan säkerhet till det belopp, fullmäktige bestämma.

Till förvaltarens biträde äro anställda för papperstillverkningen en verkmästare och en pappersmästare, samt vid räkenskaps göromålen och den öfriga förvaltningen en bokhållare, hvilka alla, uppå förvaltarens förslag, tillsättas på förordnande tills vidare af fullmäktige.

För förvaltaren och öfriga bruksbetjeningen gäller till efterrättelse den af banko-utskottet den 15 December 1857 fastställda instruktion, med den ändring, som af andre eller material-bokhållaretjenstens indragning följer.

§ 88.

Mom. 1. I afseende å de Tumba bruks tjenstemän och vaktmästare tillkommande löne- och öfriga förmåner, kommer den af Banko-Utskottet, på grund

af Rikets Ständers beslut, den 11 Oktober 1860 utfärdade aflöningsstat att tjena till iakttagande med den ändring, som följer af andre bokhållaretjenstens indragning; egande dock fullmäktige att till bruksförvaltaren, för aflönande af ett biträde vid kontorsgöromålen, af brukets medel anvisa ett belopp af högst 850 Rdr årligen.

Mom. 2. Den vid bruket anställda arbetspersonal antages och afskedas af förvaltaren, på sätt instruktionen föreskrifver. För nämnda personal fastställa fullmäktige aflöning och öfriga förmåner.

Afdelning 5.

Om styrelserna vid afdelningskontoren i Göteborg, Malmö, Luleå och Wisby och deras äligganden, samt om tjänstemännen vid dessa afdelningskontor.

§ 89.

Mom. 1. Styrelsen öfver hvardera afdelningskontoret i Göteborg och Malmö utgöres af fyra ledamöter och öfver hvardera afdelningskontoret i Luleå och Wisby af tre ledamöter, hvilka alla, jemte nödigt antal suppleanter, för ett år i sänder, efter kalenderår räknadt, utses af fullmäktige, med rättighet för fullmäktige att derförinnan, om och när de dertill finna anledning, entlediga en eller flere eller alla ledamöter i dessa styrelser, och skola i den eller de entledigades ställe annan eller andra ledamöter genast inväljas.

Afgår eljest ledamot under den tid, för hvilken han är vald, utses ny ledamot att deltaga i styrelsen under den tid, som för den afgångne ledamoten återstått. Vid de årliga valen kan afgående ledamot återväljas.

Mom. 2. Bland ledamöterna i hvardera styrelsen skola fullmäktige särskildt utse en att handhafva den dagliga förvaltningen, men styrelsen väljer inom sig ordförande och vice ordförande.

Mom. 3. Suppleant inkallas i styrelsen vid tillfälligt hinder för ordinarie ledamot.

Inträffar hinder för den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen, öfvertager annan ledamot den förres göromål, intill dess fullmäktige derom förordnat.

§ 90.

Vid förvaltningen af afdelningskontoret har styrelsen att ställa sig till efterrättelse icke allenast de för Riksbanken utfärdade lagar, ordningar, stadgar

och reglementen, utan äfven de föreskrifter, som äro eller varda af fullmäktige eller deras deputerade meddelade; och har styrelsen att doldt och förtegardt hålla hvad som rörer enskilda personers förhållande till afdelningskontoret.

§ 91.

Mom. 1. Det aligger den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen af afdelningskontoret, att utöfva noggrann tillsyn öfver göromålens handläggning inom kontoret, att föredraga låne- och andra ärenden och att besörja brevexlingen emellan afdelningskontoret och hufvudkontoret, allt i öfverenstämmelse med de föreskrifter, som äro eller varda af fullmäktige eller deras deputerade meddelade.

Mom. 2. Bemålde ledamot jemte en af styrelsens öfriga ledamöter, hvilken fullmäktige dertill utse, ombesörja de med köp och försäljning af vaxlar vid kontoret förenade göromål.

Desse ledamöter ega att antaga och entlediga nödigt biträde i berörda göromål.

§ 92.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda styrelserna en gång i hvarje månad eller oftare, om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordrar, och skola dervid samtliga ledamöter vara närvarande. Uppstå vid dessa sammanträden, dervid protokoll skall föras, skiljaktiga meningar, gälle flesta rösterna och, då dessa äro lika, ege ordföranden afgörande röst.

Mom. 2. För pröfning åter af diskonterings-, låne- och kreditivansökningar, sammanträda styrelserna öfver afdelningskontoren i Göteborg och Malmö alla söknedagar och styrelserna öfver afdelningskontoren i Luleå och Wisby åtminstone två dagar i hvarje vecka. Beslut må ej fattas med mindre än att tre ledamöter äro tillstädes; och må ansökning om försträckning ej anses bifallen, så vida ej tre ledamöter äro om bifall ense.

§ 93.

Mom. 1. Låne- och säkerhetshandlingar samt andra värdepapper, äfvensom kontanta penningar förvaras under tre lås, hvartill ledamoten för den dagliga förvaltningen och en af styrelsens öfriga ledamöter samt afdelningskontorets kamerrare hafva hvar sin till olika lås hörande nyckel; dock är ombudsmannen ensam ansvarig för sådana låne- och säkerhetshandlingar, hvilka äro på hans åtgärd beroende.

Mom. 2. Tvänne eller flera gånger om året skola två af styrelsens ledamöter verkställa inventering af de hos ombudsmannen befintliga säkerhetshandlingar, samt tillse huru de ombudsmannen tillhörande, löpande ärenden handhafvas.

§ 94.

Styrelserna ega rättighet att på riksbankens hufvudkontor utfärda assignationier, dock under vilkor att assignationerna, hvartill blanketter, med deri utsatt valör, efter requisition, från fullmäktige utlemnas, icke må utgifvas å andra summor än ett hundra Rdr. fem hundra Rdr och ett tusen Rdr. Börande härvid för öfrigt iakttagas, att assignationerna underskrifvas af ledamoten för den dagliga förvaltningen jemte två öfriga styrelseledamöter samt kontrasigneras af kassarearen, att några assignationier ej på förhand förfärdigas till upptagande bland kassabehållningen. utan underskrifvas endast i den mån, som de i och för afdelningskontorets rörelse erfordras, samt att med först afgående post efter assignationernas utgifvande förteckning på desamma, innefattande nummer, datum och summa, till riksbankens hufvudkontor insändes.

Öfverflyttning af medel från en till annan räkning i riksbankens hufvudkontor eller omedelbart uttag från afdelningskontorets räkning derstädes verkställer styrelsen medelst utfärdande af handskrifven assignation.

§ 95.

Mom. 1. Tjenstemännen och vaktbetjeningen vid hvartdera afdelningskontoret antages och förordnas af afdelningskontorets styrelse, som eger att, när så fordras, från tjensten och densamma åtföljande förmåner entlediga den. med hvilken styrelsen finner afdelningskontoret icke vara belåtet.

Mom. 2. De af afdelningskontorens tjenstemän, som innehafva uppbörd, skola ställa af styrelsen godkänd borgen eller annan säkerhet till belopp, hvilket vederbörande styrelse finner godt bestämma.

§ 96.

Mom. 1. Afdelningskontorens räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra personer, af hvilka Riksdagens Kammare utse hvardera två.

Mom. 2. Berättelser skola af styrelserna afgifvas såväl till bemälda revisorer, när de sammanträda, angående diskonterings-, låne- och kreditivrörelsen samt hithörande bevaknings- och utökningsärenden, som till Riksdagens bankoutskott och revisorer öfver stats-, banko- och riksgälds-verken angående afdelningskontorets rörelse på det hela; börande sistnämnda berättelser till fullmäktige in-

lemnas, den till banko-utskottet senast å dagen före riksdagens början och den till revisorerne åtminstone fjorton dagar före deras sammanträde.

§ 97.

Mom. 1. De till styrelseledamöter samt tjänstemän och vaktbetjente vid afdelningskontoren utgående aflöningsförmåner upptagas i särskild. af Riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Arvodet till de styrelseledamöter, som besörja vaxelhandeln, äfvensom ersättningen till deras biträden ega fullmäktige att. efter göromålens omfång och beskaffenhet, bestämma till såväl beloppet som detsammes fördelning ledamöterna emellan.

Mom. 3. Så länge inkallad suppleant bestrider ordinarie ledamots befattning i styrelsen, åtnjute han det för den senare bestämda arvode, lämpadt efter den tid, han i kontorets styrelse och förvaltning deltagit.

§ 98.

I de för tjänstemännen och vaktbetjeningen vid afdelningskontoren i fastställd stat upptagna löne- och arvodesbelopp ega hvarken fullmäktige eller afdelningskontorens styrelser att tillökning meddela; dock ega fullmäktige att anvisa nödiga arvoden för det ökade tjänstemanna-biträde, som för postvaxelrörelsen samt medels emottagande på upp- och afskrifningsräkning vid afdelningskontoren kan erfordras.

§ 99.

Tjänstemännen vid afdelningskontoren äro förbundna att underkasta sig den vidsträcktare tjeustgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid förändrad organisation af afdelningskontoren eller eljest kan varda stadgad.

§ 100.

Da tjänsteman vid någotdera afdelningskontoret af sjukdom eller annat laga förfall hindras att tjänsten bestrida, ege vederbörande afdelningskontors styrelse att. efter de grunder, som i detta afseende äro inom riksbankens hufvudkontor gällande, bestämma arvodesbeloppet för den, som varder till tjänstens bestridande förordnad; dock under iakttagande, hvad angår afdelningskontoret i Wisby, att anslaget för detta kontors förvaltning på det hela icke öfverskrides.

§ 101.

Då tjänsteman eller vaktbetjent vid afdelningskontor, efter ådagalagdt välförhållande i tjensten, nödsakas för ålderdom eller sjuklighet från afdelningskontorets tjenst afgå, ege han att undfå lämpligt understöd på riksbankens pensionsstat till belopp, som fullmäktige bestämma, med fästadt afseende å såväl den lön, han i afdelningskontoret uppbär, som de grunder, hvilka äro gällande för pensionering af tjänstemän och betjente i riksbankens hufvudkontor.

Öfvergångsstadganden:

A) att tillämpas i den mån verkställigheten af de vid innevarande riksdag beslutade lagarne om rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsyttemet dertill föranleda.

1:o) Derest de af Riksdagen antagna lagar om rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsyttemet varda af Kongl. Maj:t gillade och fastställda, åligger det fullmäktige:

a) att, så snart Kongl. Maj:t meddelat de i § 11 af förstnämnda lag omförmälda bestämmelser rörande myntstyckenas yttre utseende samt om ordningen för inlemnande till myntverket af guld till myntning, i öfverensstämmelse med § 1 af lagen om öfvergången till det nya myntsyttemet, skyndsamt låta å myntverket prägla guldmynt enligt lagen om det nya myntet;

b) att, när tillräckligt förråd af guldmynt finnes att börja utgifvande deraf i allmänna rörelsen, samtidigt dermed utgifva sedlar å en kronas, samt fem, tio, femtio, etthundra och ettusen kronors valör; skolande texten å dessa sedlar lyda sålunda: "Sveriges riksbank inlöser, vid anfordran, denna sedel å 00 kronor med guldmynt enligt lagen om rikets mynt af den — — —"; och skall, i afseende på namnunderskrifning af dessa sedlar iakttagas hvad i afseende på namnunderskrifning å motsvarande sedlar i riksdaler riksmünt är stadgadt;

c) att, så snart sedlar å guldmynt börjat utgifvas, upphöra med allt utlemnande till allmänheten af sedlar å riksdaler riksmünt samt skyndsamt låta obrukbart göra det förråd af sistnämnda slags sedlar, som då i riksbanken finnes och derefter dit ingår.

2:o) De sedlar, riksbanken i enlighet med punkten 1:o litt. b) kan komma att utgifva, är riksbanken skyldig att vid anfordran enligt ordalydelsen inlösa.

3:o) Så snart de vid innevarande riksdag beslutade lagar om rikets mynt

och om öfvergången till det nya myntsystemet trädt i gällande kraft, skall, med upphäfvande af hvad i § 10 mom. 3 är föreskrifvet derom, att fullmäktige ega bestämma pris för guld i plants samt annat omyntadt guld, sådant guld, när dylikt till Kongl. myntverket för riksbankens räkning, eller till något af riksbankens afdelningskontor aflemnas, af riksbanken, euligt från Kongl. myntverket, efter verkställd profning och värdering, aflemnadt bevis, inlösas med guldets värde i svenskt mynt efter afdrag af myntskatt och andra kostnader till myntverket; dock är riksbanken icke skyldig att erlægga betalningen, förrän guldet blifvit i myntad form från myntverket till riksbanken aflemnadt: egande likväl fullmäktige, att, efter särskild pröfning för hvarje fall, när de finna sådant för riksbanken fördelaktigt, ej mindre medgifva att betalningen tidigare erlægges. än äfven befria säljaren från såväl myntskatt, som särskilda kostnader till myntverket; hvarförutan det tillkommer fullmäktige att i afseende på emottagande af omyntadt guld vid afdelningskontoren och insändandet derifrån meddela de särskilda föreskrifter, fullmäktige anse behöfliga.

4:o När ofvan nämnda nya lagar trädt i gällande kraft, skall, med ändring af hvad i mom. 1 och 2 af § 10 nu om mottagning af svenskt guldmynt är föreskrifvet, äldre svenskt guldmynt i riksbankens hufvud- och afdelningskontor inlösas efter dess värde i det nya myntet, hvaremot skyldigheten för riksbanken enligt mom. 3 af samma paragraf att inlösa omyntadt silfver efter värdet i svenskt mynt skall upphöra och åt fullmäktige öfverlemnas att, när silfver till inköp erbjudes, bestämma huruvida och på hvilka vilkor inköp må ske.

5:o Sedan det nya guldmyntet börjat i rörelsen utgifvas, skola fullmäktige tillse, att nödigt förråd deraf alltid i hufvudkontorets kassor förefinnes, äfvensom fullmäktige böra föranstalta att vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö tillgång finnes till fullgörande af den genom 16 § i lagen om rikets mynt föreskrifna invexlingskyldighet;

börande derjemte tillgång i hufvudkontoret äfvensom, så vidt ske kan, i alla afdelningskontoren beredas till utvexling mot guldmynt af silfvermynt à 2 Rdr och lägre valörer, intilless tillgång på silfvermynt, prägladt i enlighet med den nya myntlagen, hunnit blifva tillgängligt.

6:o Efter det guldmynt i enlighet med den vid innevarande riksdag beslutade lag om rikets mynt börjat utgifvas, skall räkning öfver medel, som af staten samt dess allmänna verk och kassor med flere, enligt § 20 i bankoreglementet, å deposition utan ränta insättas, föras allenast i det genom nu beslutade myntlag bestämda mynt, eller krona och öre.

7:o Der i bankoreglementet belopp äro utsatta i riksdaler riksmünt, skola, jemlikt § 3 i den om öfvergången till det nya myntsystemet antagna lag, dessa belopp och samma belopp af guldmyntet krona räknas med hvarandra lika;

Kommande derjemte, jemlikt samma paragraf, silfvermynt, prägladt i en

lighet med Kongl. förordningen den 3 Februari 1855 och äldre författningar, att, äfven sedan nytt mynt börjat utgifvas, i riksbankens hufvud- och afdelningskontor emottagas till det värde, som i nyss nämnde paragraf är bestämdt.

B) rörande § 35 mom. 2 och § 89:

De i § 35 mom. 2 och § 87 af bankoreglementet den 13 Maj 1872 intagna föreskrifter komma att tillämpas intill slutet af innevarande år, i hvad de angå styrelserna vid afdelningskontoren i Göteborg, Malmö och Wisby; kommande alltså de i nu fastställda bankoreglemente, uti §§ 35 mom. 2 och § 89, gifna bestämmelser att träda i tillämpning först med ingången af år 1874.

Jemlikt § 8 i den för bankoutskottet gällande instruktion, har utskottet, på grund af under riksdagens lopp vidtagna beslut samt i noggrann öfverensstämmelse med de i lagen för Rikets Ständers Bank den 1 Mars 1830 fastställda grunder, upprättat och sammanfattat förestående reglemente, att, intilldess annorlunda kan varda i vederbörlig ordning förordnadt, tjena till ovilkorlig efterlefnad och iakttagande; kommande dock äldre, oförändrade stadganden, instruktioner och förordnanden att derjemte iakttagas, så vidt de, vid förekommande särskilda fall, utan stridighet med här utstakade grunder och gifna speciela föreskrifter, må kunna tjena till efter rättelse; och böra fullmäktige besörja, att lagarne angående myntbestämningen och för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, Kongl. Förordningen om rikets mynt af den 3 Februari 1855 samt detta reglemente, efter riksdagens slut, i lika format af trycket utgifvas och till salu allmänheten tillhandahållas.

Stockholm den 23 Maj 1873.

J. v. Schwerin.

Arvid Gumælius.	Adolf Peyron.	Fr. von Strokirck.	J. O. Geyer.
J. J. Ekman.	J. H. Rosensvärd.	O. Nordenfelt.	A. W. Wigardt.
C. I. Bengtsson.	G. Jönsson.	Ola Månsson.	Jac. Wedberg.
	Åke Andersson.	Gustaf Haggström.	

Aflöningsstat:

för fullmäktige i riksbanken samt tjänstemännen och vaktbetjeningen vid riksbankens hufvudkontor.

Fullmäktige uppbära i årligt arvode, hvarje Rdr 3,200: —
hvarförutan två deputerade åtnjuta hvardera „ 8,000: —

Till tjänstemännen och vaktbetjeningen utgå, på sätt och under vilkor, som här nedan bestämmes, följande aflöningar, nemligen:

Å lönestat:

Första tjänstegraden:

kontorsskrifvare, kassaskrifvare och kanslistor, hvarje Rdr 1,000: —
hvilket belopp kan för den, som tjänat fem år i graden, förhöjas till „ 1,500: —

Andra tjänstegraden:

bokhållare, revisorer, kassörer, notarie och registrator, hvarje . . „ 2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas:
för den, som tjänat fem år i graden, till „ 2,500: —
för den, som tjänat tio år i graden, till „ 3,000: —

Tredje tjänstegraden:

kamererare, ombudsman och förste revisor, hvarje „ 3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas:
för den, som tjänat fem år i graden, till „ 3,500: —
för den, som tjänat tio år i graden, till „ 4,000: —

Fjärde tjänstegraden:

kommissarier och bankosekreteraren, hvarje „ 4,000: —
hvilket belopp efter fem års tjänst i graden kan förhöjas till . . „ 4,500: —

Å arvodesstat:

Tjänstgöringspenningar:

till tjänstemännen i 1:a tjänstegraden, hvarje Rdr 600: —

till tjänstemännen i 2:a tjänstegraden, hvarje	Rdr	800: —
” ” ” 3:e ” ”	”	1,000: —
” de tjänstemän i fjerde graden, hvilka uppbära 4,000 Rdr i lön, hvarje	”	1,200: —
till dem, hvilka uppbära 4,500 Rdr i lön, hvarje	”	1,500: —

Missräkningspenningar:

till kassörerne, hvarje	Rdr	1,500: —
-----------------------------------	-----	----------

Arvoden:

för vård om riksbankens generalkassa, läne- och säkerhetshandlingar samt andra behållningar:

åt fyra kommissarier i bankkontoret samt tre andra tjänstemän, hvilka af fullmäktige till vårdare af generalkassorna förordnas, hvarje 1,000 Rdr, eller tillsammans	Rdr	7,000: —
åt kommissarien i sedelkontoret, två kamererare i bankkontoret, kamereraren i sedelkontoret samt den särskildt förordnade vårdaren af lilla generalkassans fasta behållning, hvarje 600 Rdr, eller tillsammans	”	3,000: —
med hvilka arvoden följer skyldighet att verkställa uppräknig och granskning af förslitna sedlar, utom för kommissarien i sedelkontoret, hvilken är kontrollant å arbetet.		
till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar till ordinarie och extra ordinarie tjänstemän	”	20,000: —
till registratorn	”	300: —
” brandchefen	”	400: —
” vårdaren af riksbankens mynt- och medaljsamling	”	500: —

Vaktbetjeningen erhåller:

Öfvervaktmästaren, lön	Rdr	800: —
och, såsom brandmästare, tjänstgöringspenningar	”	600: —
jemte fria husrum och nödig vedbrand.		
Vaktmästarne, hvarje: lön	Rdr	700: —
tjänstgöringspenningar	”	100: —
	”	800: —

förste bokhållaren,	lön	1,600	
	arvode	300	Rdr 1,900: —
andre bokhållaren,	lön	1,600	
	arvode	150	” 1,750: —
tredje bokhållaren,	lön		” 1,600: —
registratorn,	lön	1,600	
	arvode	600	” 2,200: —
kontorsskrifvaren		” 800: —
ombudsmannen,	lön	1,600	
	arvode	400	” 2,000: —
kanslisten, lön			” 800: —
en vaktmästare,	lön	600	
	arvode	75	” 675: —
en vaktmästare,	lön	500	
	arvode	75	” 575: —

Dessutom må till afdelningskontorets personal, såsom arvode för belåning af vågförda effekter, utgå 600 Rdr Rmt.

För afdelningskontoret i Malmö:

tre styrelseledamöter, hvarje			Rdr 1,200: —
den styrelseledamot, som utses att handhafva den dagliga förvaltningen, arvode			” 4,000: —
kamereraren,	lön	2,000	
	arvode	300	” 2,300: —
kassören,	lön	1,600	
	missräkningspenningar	300	” 1,900: —
förste bokhållaren,	lön	1,600	
	arvode	300	” 1,900: —
andre bokhållaren,	lön		” 1,600: —
registratorn,	lön	1,600	
	arvode	300	” 1,900: —
ombudsmannen,	lön		” 1,200: —
vaktmästaren,	lön		” 600: —
husdrängen,	lön		” 335: —

För afdelningskontoret i Luleå:

två styrelseledamöter, hvardera	Rdr	600: —
den styrelseledamot, som utses att handhafva den dagliga förvaltningen, arvode	”	1,200: —
kamereraren, tillika kassör, arvode	Rdr	1,200
missräkningspenningar	”	300
bokhållaren, tillika registrator, arvode	”	900: —
ombudsmannen, arvode	”	300: —
vaktbetjenten, jemte bostad och vedbrand	”	150: —

För afdelningskontoret i Wisby:

två styrelseledamöter, hvardera	Rdr	600: —
den styrelseledamot, som utses att handhafva den dagliga förvaltningen, arvode	”	1,000: —
kamereraren, lön	Rdr	1,000
missräkningspenningar	”	200
bokhållaren, tillika registrator, lön	”	800: —
ombudsmannen, lön	”	300: —
vaktbetjenten	”	200: —